

УДК 882.3

Панченко О.М.¹, Соболева А.Г.²

¹ канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. ФЕУ-612 НУ «Запорізька політехніка»

МЕТОДИ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Згідно з МСБО1 «Подання фінансової звітності», фінансова звітність є структурованим відображенням фінансового стану та фінансових результатів діяльності суб'єкта господарювання. Метою фінансової звітності є надання інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Фінансова звітність також демонструє результати того, як управлінський персонал суб'єктів господарювання розпоряджається ввіреними йому ресурсами.

Але такі властивості фінансова звітність має лише за умови, що наведена в неї інформація є достовірною (правдивою), тобто вона не містить суттєвих помилок, викривлень та перекручень, які здатні вплинути на управлінські рішення користувачів звітності. Саме з метою встановлення наявності або відсутності достовірності фінансової звітності проводять її незалежний аудит. Аудиторські звіти є свого роду гарантом якості для звітності. Для досягнення цієї мети аудитори використовують різноманітні методи.

Методи аудиту – це сукупність прийомів, за допомогою яких оцінюється стан об'єктів аудиту, зокрема статей фінансової звітності. Реалізація методичних прийомів аудиту фінансової звітності

здійснюється за допомогою процедур по суті. Відповідно до МСА процедури по суті – це перевірки, проведені для отримання аудиторських доказів з метою виявлення суттєвих викривлень у фінансових звітах. Є два типи процедур по суті:

- перевірки докладної інформації про операції та залишки на рахунках бухгалтерського обліку, які переносяться до статей фінансової звітності;

- аналітичні процедури.

Процедури по суті виконуються за допомогою складання та застосування робочих документів аудиту. Якість проведення аудиту прямо залежить від якості цих робочих документів. Тому аудитори розробляють внутрішньофірмові стандарти аудиту.

Внутрішньофірмові стандарти аудиту – це документи, що деталізують та регламентують єдині вимоги до здійснення та документального оформлення процесу і результатів аудиту, які розроблені та затверджені аудиторською фірмою з метою забезпечення високої якості роботи аудиторів і відповідності її вимогам [1]. У рамках розробки вказаних стандартів використовують різноманітні методичні прийоми відповідно до конкретних завдань аудиту для забезпечення дотримання чинного законодавства, МСА і Кодексу професійної етики аудитора.

Методи (прийоми) аудиту поділяють на методичні прийоми проведення аудиторської перевірки і методичні прийоми організації аудиторської перевірки.

С точки зору методичних підходів методи аудиту доцільно розподілити на дві великі групи: загальнонаукові методи дослідження; специфічні (власні, спеціальні) методичні прийоми аудиту.

До загальнонаукових методів належать: аналіз та синтез; індукція та дедукція; аналогія та моделювання; абстрагування та конкретизація; узагальнення та порівняння; системний аналіз та функціонально-вартісний аналіз. Загально – наукові методи допомагають оцінити проведену роботу для визначення подальшого напрямку перевірки, отримання додаткової перевірки інформації одержаних результатів.

Специфічні методи аудиту – це методи, сформовані під впливом теорії та практики аудиту і спрямовані на вирішення спеціальних аудиторських завдань у ході перебігу. До спеціальних методів аудиту прийнято відносити: органолептичні (методи фактичного контролю), розрахунково-аналітичні, документальні [2].

Органолептичні методи: інвентаризація, контрольні заміри робіт, технологічний контроль, хіміко-технологічний контроль, експертизи, службові розслідування, вибіркові й суцільні спостереження, усне

опитування. Розрахунково-аналітичні методи: економічний аналіз, статистичні розрахунки, економіко-математичні методи. Документальні методи аудиторського контролю: дослідження документів, перевірка відображення господарських операцій у бухгалтерському обліку.

Методичні прийоми проведення поділяються на наступні складові: фактична перевірка; документальна перевірка; перевірка по суті, формальна, арифметична; підтвердження; спостереження; обстеження; опитування; сканування; аналітичні тести; взаємна перевірка; зустрічна перевірка [3]

Отже, для досягнення мети аудиторської перевірки фінансової звітності необхідне методичне забезпечення, яке сприяє дотриманню чинного законодавства, МСА і Кодексу професійної етики аудитора.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Щирба М.Т. Стандарти аудиту: внутрішньофірмовий рівень [Електронний ресурс] / М. Т. Щирба, І. М. Щирба. – Режим доступу : <http://dspace.wnu.edu.ua/bitstream/316497/29603/1/207.PDF>

2. Рудницький В. С. Методологія і організація аудиту / В. С. Рудницький. – Тернопіль: Економічна думка, 1998. – 192 с.

3. Кулаковська Л.П. Організація і методика аудиту : навч. посіб. Л. П. Кулаковська, Ю. В. Піча – К.: Каравела, 2004. – 568с.